

1982 · col·lecció família Auzeville · DR

Maurici Auzeville

(1926 - 2003)

EL TENOR DE SALSES

UNA INVITACIÓ
SONORA

Me'n vaig anar
fa molt de temps
me'n som tornat
el goig me pren

Concepció i textos:
Rémy Farré Salvatella
Perpinyà · 2023

amb el suport ·

· amb la col·laboració

Col·lecció família Auzeville · DR

De les vinyes de Salses a la Ciutat de la Llum

Maurici Auzeville i Reixach neix el 22 de setembre de 1926 a Salses (Rosselló). De pare salsairot i de mare natural de Castelló d'Empúries (Alt Empordà), Maurici passa la seua infantesa a la vora de l'estany i del castell del seu poble. Mentre mena el cavall per anar a ajudar els seus pares a la vinya, el minyó canta en tot moment. La Festa Major del vilatge és per a ell l'ocasió de fer els seus primers passos damunt d'un escenari interpretant cançons de Luis Mariano o Tino Rossi. Auzeville és també esportista i juga a rugbi. Fa de pilar amb els júnior de la USAP de 1940 a 1946.

Maurice Auzeville naît le 22 septembre 1926 à Salses, en Roussillon. D'un père salsairot et d'une mère originaire de Castelló d'Empúries (Alt Empordà), Maurice passe son enfance au bord de l'étang et près du château de son village. Dès lors qu'il mène le cheval à la vigne pour aider ses parents, le jeune garçon chante tout le temps. La Festa Major du village est pour lui l'occasion de faire ses premiers pas sur scène en interprétant des chansons de Luis Mariano ou de Tino Rossi. Auzeville est également sportif et joue au rugby. Il est pilier avec les juniors de l'USAP de 1940 à 1946.

Anys 1950
Maurici
Auzeville
canta
àries
d'òpera ·

El jove vinyater comença el seu servei militar dins la marina el 1946. Un vespre, en un cafè de Pointe-Noire, al Congo, es posa a cantar davant d'oficials. L'endemà, el comandant, aficionat del bel canto, li aconsella de dedicar-se al cant i de fer-se sentir per professionals de la música. Dos anys més tard, tan bon punt torna a Salses, Maurici s'inscriu al conservatori de Perpinyà –en aquell temps, escola de música– per treballar la seua veu. Compagina aleshores durant tres anys el seu ofici d'obrer agrícola amb les classes de cant i de solfeig. Té 25 anys, quan el 1951, decideix emprendre el camí cap a París. Els 5 primers anys a la capital francesa resulten especialment durs perquè per viure ha de passar per un munt de feines de tota mena. Però la seua integració el 1956 en els cors de l'Òpera de París ho canviarà tot.

Le jeune vigneron commence son service militaire dans la marine en 1946. Un soir, dans un café de Pointe-Noire, au Congo, il se met à chanter devant des officiers. Le lendemain, le commandant, amateur de bel canto, lui conseille de se consacrer au chant et de se faire entendre par des professionnels de la musique. Deux ans plus tard, dès son retour à Salses, Maurice s'inscrit au Conservatoire de Perpignan –à cette époque, école de musique– pour travailler sa voix. Pendant trois ans, tout en faisant son métier d'ouvrier agricole, il suit des cours de chant et de solfège. Il a 25 ans lorsqu'en 1951, il décide de partir pour Paris. Les 5 premières années dans la capitale française sont particulièrement dures car pour vivre il doit effectuer de nombreux métiers en tout genre. Mais son intégration en 1956 dans les chœurs de l'Opéra de Paris va tout changer.

Anys 1950
Maurici
Auzeville
canta
repertori
popular
català ·

Fotos: col·lecció família Auzeville · DR

1947

1933

1936

1950

1952

1961 · Carmen (Bizet), al Japó
Col·lecció família Auzeville · DR

Auzeville a l'Òpera de París

L'any 1956, Maurici Auzeville es presenta al costat de guanyadors de primers premis de conservatori a un concurs per entrar com a tenor en els cors de l'Òpera Garnier de París. És amb l'ària imposada de la Cavatina de l'òpera Faust de Gounod que reïx amb èxit aquest concurs. Durant aquesta increïble aventura de més de 25 anys al si de la prestigiosa Òpera de París, representa unes 150 obres i interpreta nombrosos petits papers de solista (cambrer, boiar...). Amb el cor, actua fins i tot el 1961 a Tòquio i Osaka, al Japó, i el 1976, al bicentenari de la independència dels Estats Units a Washington. Canta i comparteix escenari amb els més grans artistes lírics com Maria Callas, Montserrat Caballé o Ruggero Raimondi entre molts altres. El 1977, amb uns companys del cor de l'Òpera de París, del qual es retirarà 5 anys més tard, crea l'Ensemble Vocal Garnier. Aquest conjunt, d'uns 30 membres, versiona cançons del repertori francès, així com cants populars representatius de les diferents regions i llengües de l'hexàgon.

En 1956, Maurice Auzeville se présente aux côtés de lauréats de premiers prix de conservatoire au concours d'entrée dans les chœurs de l'Opéra Garnier de Paris. C'est avec l'air imposé de la Cavatine de l'opéra Faust de Gounod que le ténor remporte avec succès ce concours. Au cours de cette incroyable aventure de plus de 25 ans au sein du prestigieux Opéra de Paris, il interprète environ 150 œuvres et tient de nombreux petits rôles de soliste (serveur, boyard...). Avec le chœur, il se produit même en 1961 à Tokyo et Osaka, au Japon, et en 1976, à la commémoration du bicentenaire de l'indépendance des États-Unis à Washington. Il chante et partage la scène avec les plus grands artistes lyriques comme Maria Callas, Montserrat Caballé ou Ruggero Raimondi entre autres. En 1977, avec des collègues du chœur de l'Opéra de Paris, qu'il quittera 5 ans plus tard pour prendre sa retraite, il crée l'Ensemble Vocal Garnier. Ce groupe d'une trentaine de membres reprend des chansons du répertoire français mais aussi des chants populaires représentatifs des régions et des langues de l'hexagone.

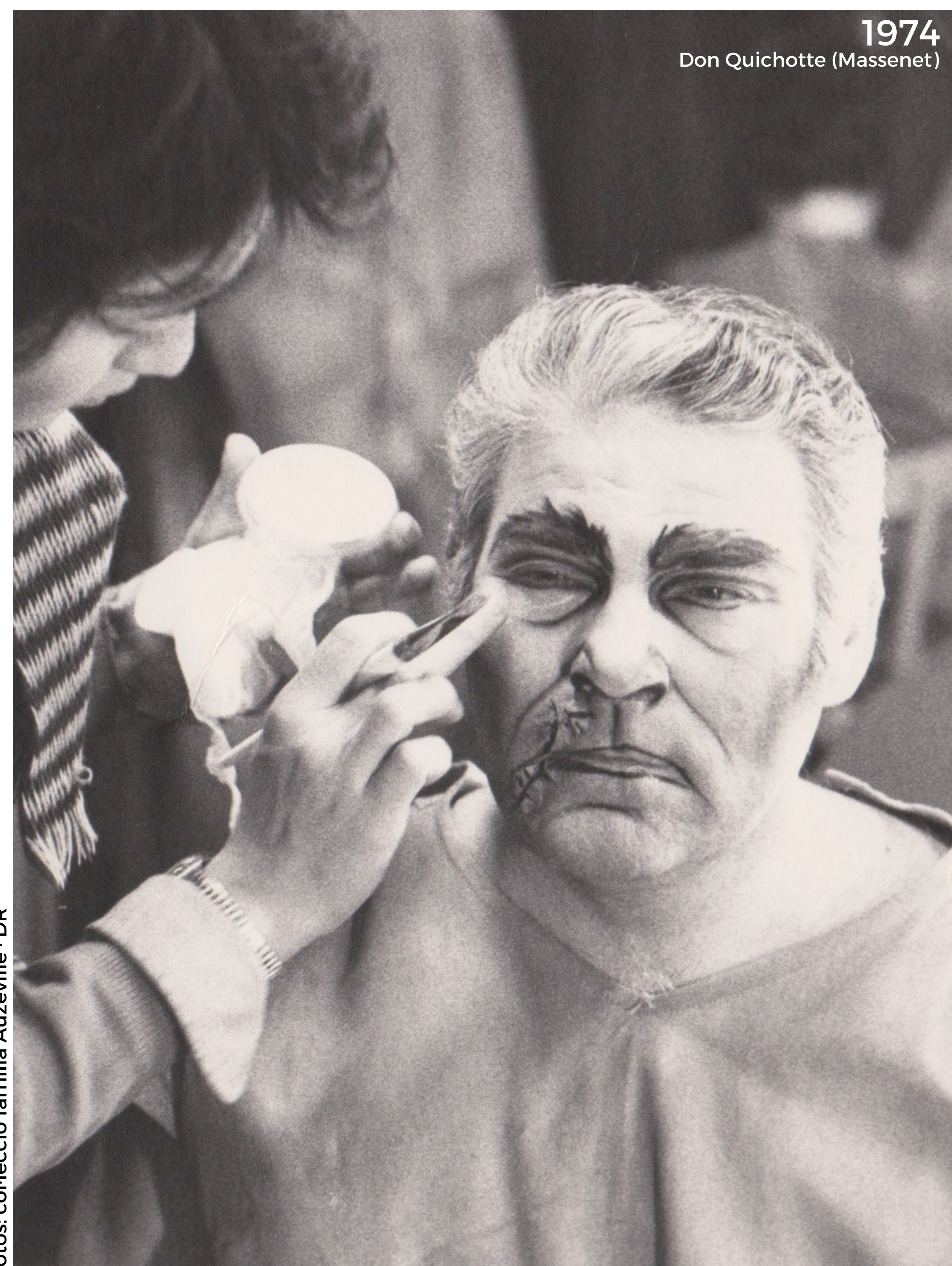
1978
Maurici
Auzeville
canta amb
l'Ensemble
Vocal
Garnier ·

1980 · Boris Godunov (Mússorgski), amb Ruggero Raimondi
Clixé Daniel Candé, col·lecció família Auzeville · DR

1981
Der Rosenkavalier (Strauss)

1974
Don Quichotte (Massenet)

1968
Lucia di Lammermoor (Donizetti)

1973
Parsifal (Wagner)

1977
Amb l'Ensemble Vocal Garnier

1981
Boris Godunov (Mússorgski)

Recorregut i actuacions per Europa

A partir del 1982, un cop jubilat del cor de l'Òpera de París a l'edat de 56 anys, Maurici Auzeville deixa progressivament la capital francesa per tornar a les arrels, a Catalunya Nord, i més precisament al seu poble natal de Salses. Però aquest retorn al país no significa en cap cas el final de la seua carrera, ans al contrari. El cant és ben bé la seua passió i forma part integral de la seua vida. Allavontes es llança un nou repte assolit amb molts encerts: actuar com a solista en els més grans escenaris d'Europa, donant la rèplica a Luciano Pavarotti i Piero Cappuccilli, entre altres. Així doncs, si des del 1983, és establert mig any a Salses, l'altra meitat de l'any, el trobem en les distribucions de moltes òperes, essencialment a França (Òpera Garnier a París, Òpera de Lilla, Òpera de Lió, Òpera Nacional del Rin a Estrasburg...), Bèlgica (Teatre Reial de la Moneda a Brussel·les), Suïssa (Gran Teatre de Ginebra) o encara als Països Baixos (Òpera Nacional a Amsterdam). S'acomiada definitivament de l'òpera el 1994 fent d'hostaler dins Les Brigands d'Offenbach a la nova Òpera Bastille de París.

À partir de 1982, une fois retraité du chœur de l'Opéra de Paris à l'âge de 56 ans, Maurice Auzeville quitte progressivement la capitale française pour retourner à ses racines, en Catalogne Nord, et plus précisément dans son village natal de Salses. Mais ce retour au pays ne signifie en aucun cas la fin de sa carrière, bien au contraire. Le chant est en effet sa passion et fait partie intégrante de sa vie. Il se lance alors un nouveau défi qu'il réussit avec succès : se produire comme soliste sur les plus grandes scènes d'Europe, donnant la réplique à Luciano Pavarotti et Piero Cappuccilli, entre autres. Ainsi, si depuis 1983, il passe la moitié de l'année à Salses, l'autre moitié, on le retrouve dans les distributions de nombreux opéras, essentiellement en France (Opéra Garnier à Paris, Opéra de Lille, Opéra de Lyon, Opéra National du Rhin à Strasbourg...), en Belgique (Théâtre Royal de la Monnaie à Bruxelles), en Suisse (Grand Théâtre de Genève) ou encore aux Pays-Bas (Opéra National d'Amsterdam). Il fait définitivement ses adieux à l'opéra en 1994, en tant qu'aubergiste dans Les Brigands d'Offenbach au nouvel Opéra Bastille à Paris.

1983
Maurici
Auzeville
entrevistat
a Ràdio
Arrels ·

Fotos: col·lecció família Auzeville · DR

1983
Maurici
Auzeville
en una
sessió de
treball
per Ràdio
Arrels ·

ALGUNS PAPERS INTERPRETATS PER AUZEVILLE

Abat · Andrea Chénier (Giordano)

Abdallo, vell oficial del rei de Babilònia · Nabucco (Verdi)

Capità dels arquers · Simon Boccanegra (Verdi)

Parpignol, venedor de joguines · La Bohème (Puccini)

Segon natzarè · Salomé (Strauss)

Un herald reial · Don Carlo (Verdi)

Vell presoner · Z mrtvého domu (De la casa dels morts) (Janáček)

Drapaire · Louise (Charpentier)

Un tenor compromès amb la catalanitat

Auzeville té una estimació i admiració profundes per la seua terra i la seua parla. La seua llengua materna és el català. Quan coincideix als escenaris amb altres cantants catalans com ara Josep Carreras o Jaume Aragall la fa servir amb tota naturalitat. Tornar a Catalunya Nord el 1983 l'empeny a interpretar cançons i cants tradicionals catalans. Acompanyat per Armand Samsó o Josep Juanola al piano, es produeix arreu del departament i fins i tot a les comarques gironines (Garriguella, Besalú). El 1988, és part del grup Els cantants amb Régia Montreal i Jean Merry i participa en unes vetllades líriques al pati interior del castell de Salses.

Auzeville a une profonde estime et admiration pour sa terre et sa langue. Le catalan est sa langue maternelle et lorsqu'il se produit sur scène avec d'autres chanteurs catalans comme Josep Carreras ou Jaume Aragall, il l'utilise naturellement. Son retour en Catalogne Nord en 1983 le pousse à interpréter des chansons et des chants traditionnels catalans. Accompagné d'Armand Samsó ou de Josep Juanola au piano, il chante dans tout le département et même dans la région de Gérone (Garriguella, Besalú). En 1988, il fait partie du groupe Els cantants avec Régia Montréal et Jean Merry et participe à des soirées lyriques dans la cour intérieure du château de Salses.

1985
Maurici
Auzeville
entrevistat
a Ràdio
Arrels ·

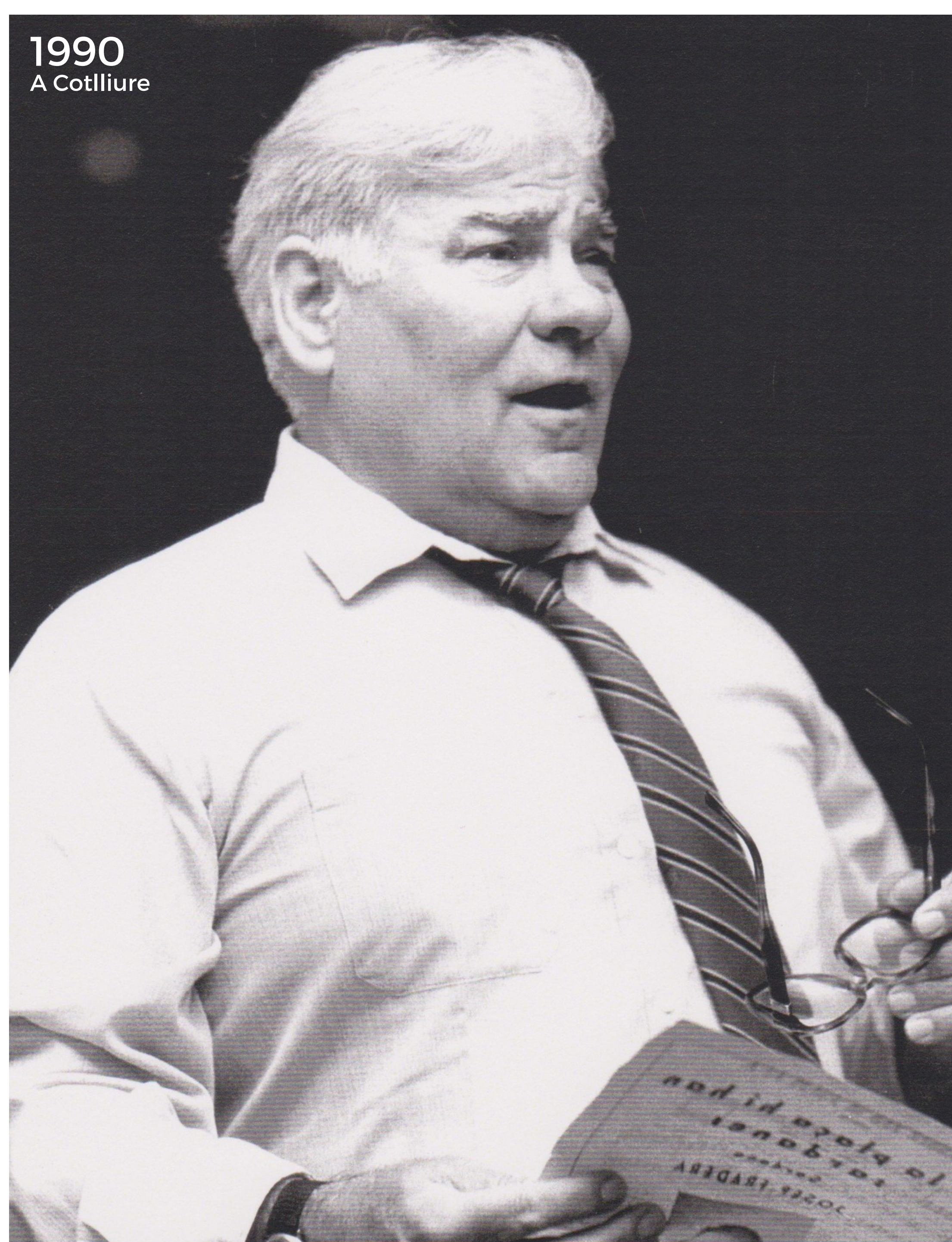

Dos anys més tard, en col·laboració amb el seu amic Max Havart, enregistra amb molta il·lusió sardanes cantades amb la cobla La Principal de la Bisbal. Protagonista d'algunes edicions de la Nit de la Cançó Catalana i de l'Ollada a Sant Joan de Pladecorts, ofereix recitals i publica dos treballs discogràfics en català amb Éric Laur al piano i Pascal Goze a la guitarra. És padrí de la coral dels Cantaires de la Fossella de Cabestany i un temps tresorer de l'associació de la Porta dels Països Catalans. Maurici Auzeville ens deixa el 29 de gener de 2003 a Perpinyà.

Deux ans plus tard, en collaboration avec son ami Max Havart, il enregistre avec beaucoup d'enthousiasme des sardanes chantées avec la cobla La Principal de la Bisbal. Protagoniste à plusieurs reprises de la Nit de la Cançó Catalana et de l'Ollada à Saint-Jean-Pla-de-Corts, il donne des récitals et fait paraître deux disques en catalan avec Éric Laur au piano et Pascal Goze à la guitare. Il est parrain de la chorale des Cantaires de la Fossella de Cabestany et un temps trésorier de l'association de la Porte des Pays Catalans. Maurice Auzeville nous quitte le 29 janvier 2003 à Perpignan.

Anys 1990
Maurici
Auzeville
canta
dues
obres en
català ·

1990
A Cotlliure

1997
Al castell de Salses

1985
Teatre Municipal
Divendres 22 de Febrer
PERPINYÀ 21^{Hs}
Maurici AUZEVILLE Tenor
i ceco Samsó (Piano)

Obrs de la Renaixença
Bernard GOMAR (Vocals i guitarra)
A. Raubert (Vocals i viola de mà)
M.A. Sempere (Cant)
I. Gomar (Percussió)
amb el suport de
RADIO ARRELS
FM. 100.8

1995
Amb Éric Laur i Pascal Goze,
a Sant Nazari de Rosselló

1992 - A Torrelles de la Salanca
Col·lecció família Auzerville - DR

Discografia

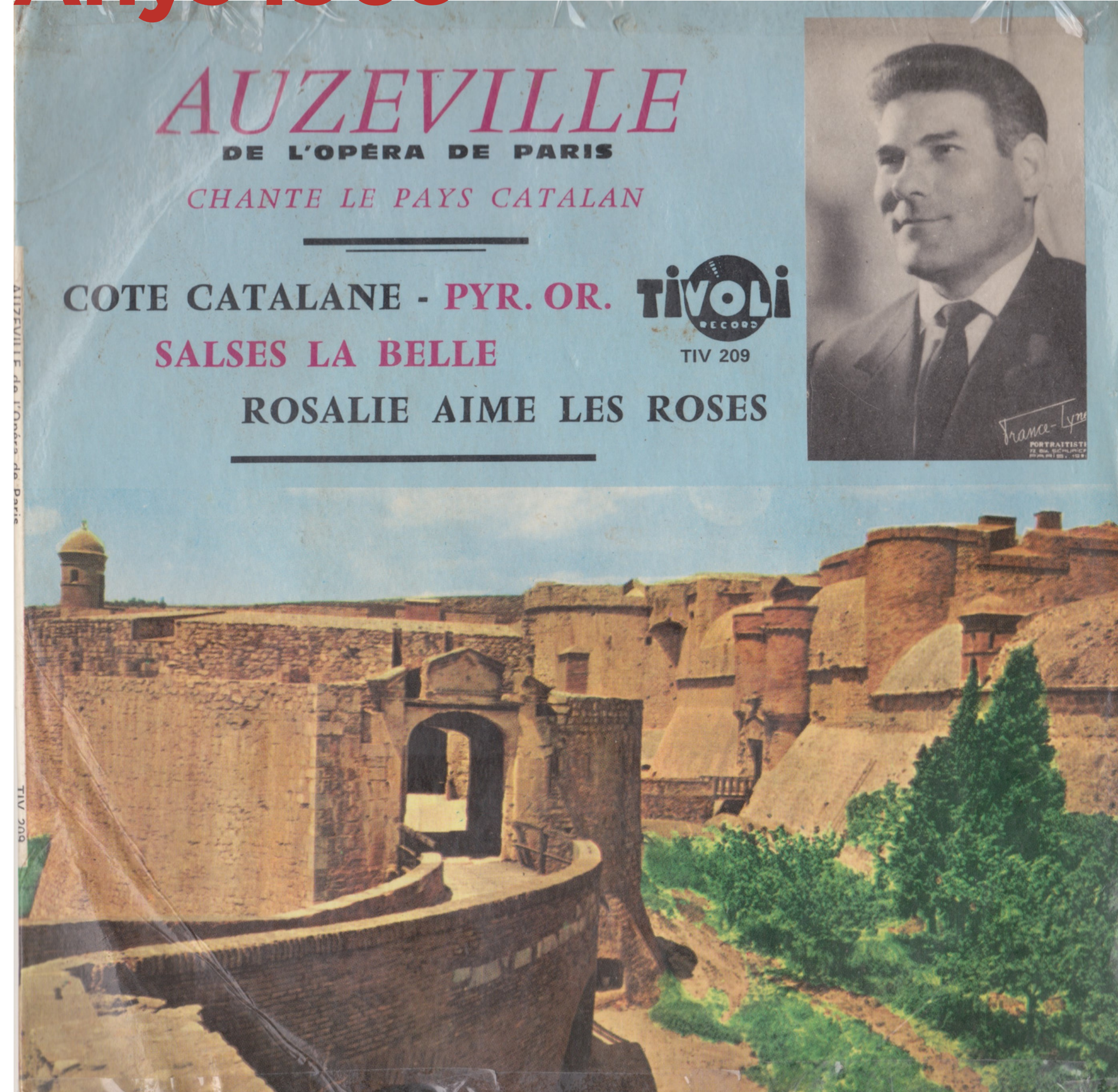
1958 .

Anys 1960 .

Anys 1960 .

1991 .

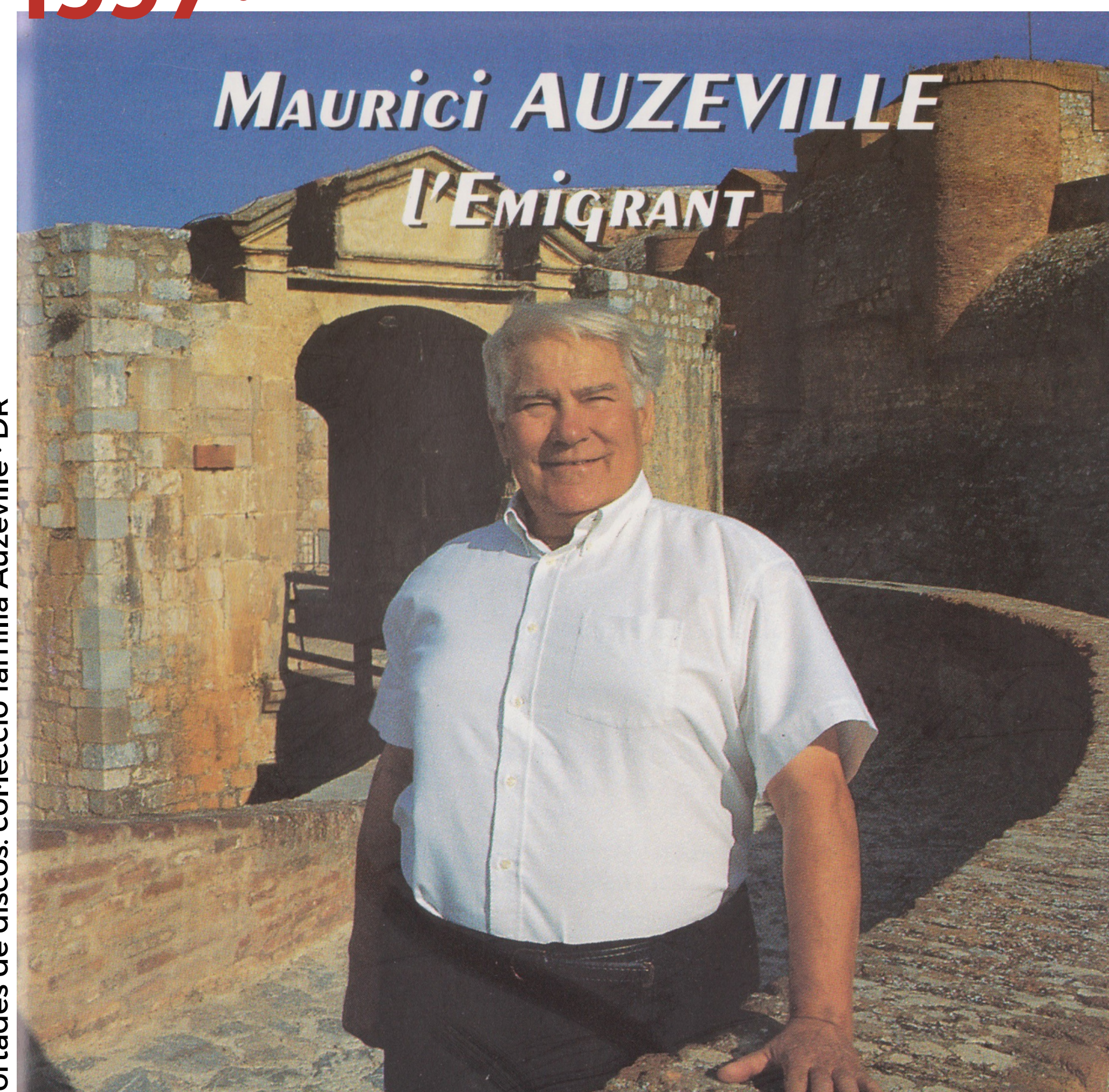
1995 .

1995 .

1997 .

Portades de discos: col·lecció família Auzerville - DR

Playlist
Singlantana
Sound

Entrevistes

Radio France
Roussillon
1988

Radio France
Roussillon
1993

Ràdio
Arrels
1994-1995

